

ישע שלנו

אתר אלוני ממרא' בצפון חברון המזוהה כמקום בו התגלו המלאכים לאברהם

על הכרעה וירח

הרב רא"ם הכהן - רב היישוב וראש ישיבת עתניאל

"ה' יראה" ולא האדם

הסיפור ממשיך, האב ובנו מגיעים אל המקום המיועד, אברהם בונה את המזבח, עוקד עליו את יצחק ולוקח את המאכלת לשחוט את בנו, והכל בשם הוודאות. בנקודה זו, כאשר עיניו של אברהם עומדות להוביל אותו אל מעבר לנקודת האל-חזור - קורא מלאך ה' אל אברהם מן השמים. בפריצה זו של דבר ה' גלה וברור אל תוך הסיפור נמצא המהפך: המלאך מכונה "מלאך הוי"ה". כאן, לראשונה במהלך העקידה, גלה לאברהם רצון ה' באופן גלה, שלא באמצעות הראיה אלא על ידי השמיעה, ויִקְרָא אֵלָיו מִלֵּאָה ה' מִן הַשָּׁמַיִם... אֵל תִּשְׁלַח יָדְךָ אֶל הַנֶּעֱרָר (כ"ב, י"א). המדרש מסביר כי אברהם לא הבין את הנאמר לו, ושאל: "א"ר אחא: התחיל אברהם תמיה: אין הדברים הללו אלא דברים של תימה, אתמול אמרת "כי ביצחק יקרא לך זרע", חזרת ואמרת "קח נא את בנך", ועכשיו את אמר לי "אל תשלח ידך אל הנער", אתמהא? אמר לו הקב"ה: אברהם, "לא אחלל בריתי ומוצא שפתי לא אשנה", כשאמרתי לך "קח נא את בנך" לא אמרתי "שחטהו" אלא 'העלהו', לשם חיבה אמרתי לך, אסיקתיה וקיימת דברי, ועתה אחתיניה, (=העלית אותו וקיימת דברי, וכעת הורד אותו). משלו משל למלך שאמר לאוהבו: העלה את בנך אל שלחני. הביאו אותו אוהבו, וסכיניו בידו. אמר המלך: וכי "העלהו לאכלו" אמרתי לך? "העלהו" אמרתי לך, מפני חיבתו. הדא הוא דכתיב "ולא עלתה על לבי" - זה יצחק". (בראשית רבה פרשה נ"ו, ח')

למעשה, אומר המדרש, המלאך פונה אל

כאשר יצא אברהם לארץ כנען, שנים רבות קודם לסיפור מעשה העקידה, הוא נצטווה ללכת אל "הארץ אשר אראך", אל הארץ שתגלה לעיניו. עברו שנים, אברהם יוצא עם יצחק, נערי והחמור אל העקידה, ושוב היעד לא מוגדר מראש בצורה בהירה, אך הפעם אברהם נדרש לכוחות אחרים כדי לאתר את מקום העקידה: "אַחַד הָהָרִים אֲשֶׁר אֹמַר אֵלַיךְ" (כ"ב, ב'), המקום יתגלה באמצעות השמיעה ולא באמצעות הראיה. המשלחת יוצאת לדרך, וביום השלישי וַיֵּשְׁא אֲבֹרָהֶם אֶת עֵינָיו וַיַּרְא אֶת הַמָּקוֹם מֵרֶחֶק. (כ"ב, ד'). אברהם דבק בעקרונות הקודמים, עקרונות הראיה, ועל פיהם הוא מאתר את מקום העקידה. כאשר, ע"פ המדרש (כ"ד), הוא פונה לנערי ושואל אותם אם הם רואים, כמותו, את הענן קשור אל ההר, הם עונים בשלילה. כוחות הראיה שלהם אינם מפותחים כשלו, ואברהם משאיר אותם מאחור תוך שימוש בביטוי חריף, "עם הדומה לחמור", המראה את מידת ביטחונו של אברהם בעיניו שלו. ברם, למען האמת, גם אברהם לא ראה דבר ממשי אלא רק "ענן קשור בהר". אין כאן התגלות אלא הסתר והעלם, דבר מה מכוסה בענן. אברהם משתמש בחוש הוודאות לאיתור מקום נעלם ובלתי-נראה, והראיה מגיעה כאן לקצה גבול יכולתה. בנקודה זו מתחדדת הביקורת על אברהם: הוא חושב שהוא רואה, בשעה שלמען האמת אין הוא שונה מנערי - אף אחד לא יכול לראות את ה', אף אחד לא יכול להגיע לרמת ודאות מוחלטת בכל הקשור להבנת הרצון האלוהי, והדברים לעולם יהיו מכוסים מעין רואה.

המשך בעמ' 6

ירושלים	שכם	תל אביב	חיפה	חברון	בארשבע
16:21	16:25	16:35	16:25	16:35	16:38
17:32	17:31	17:33	17:32	17:33	17:34

כניסת שבת
צאת השבת

מועצת יש"ע לאלוף פיקוד המרכז: "בטל את צווי ההגבלה!"

להידרדר לפגיעה חמורה בזכויות האזרח, אנו דורשים את ביטולם המיידי של צווים אלה". העתק מהמסמך נשלח לרמטכ"ל רב אלוף גבי אשכנזי.

במועצת יש"ע מקווים שהשכל הישר יגבר והצווים יבוטלו בתוך זמן קצר. השבוע קיבלנו גם הוכחה מי אכן הגורם לאלומות ולמתיחות במסיק הזיתים, לאחר ששני צעירים, פלסטיני וישראלי פעיל בארגון השמאל הקיצוני "שומרי משפט" נלכדו כשהם מנסים להצית מטעים בסמוך ליישוב חוות גלעד בשומרון. השניים נלכדו הודות לתושביתו של איתי זר, מקים החווה המתגורר במקום, שהוזעק כשעשן החל להיתמר מאחד המטעים והחל לרדוף אחר השניים שניסו להימלט ברכבם. יחד עם השוטר הקהילתי הם הצליחו ללכוד את המציתים שבמכוניותם נתגלו גם חומרי בעירה הקושרים אותם לניסיון ההצתה. משטרת שומרון ויהודה פתחה בחקירת האירוע ותגיש ככל הנראה נגד השניים כתבי אישום. ●

יו"ר מועצת יש"ע, דני דיין, שלח בסוף השבוע האחרון בשם המועצה מכתב למפקד פיקוד המרכז, האלוף גדי שמני ובו הוא דורש ממנו לבטל לאלתר את צווי ההגבלה למספר יהודים תושבי יהודה ושומרון עליו חתם לאחרונה, האוסרים על שהייתם באיו"ש - כולל בבתייהם שלהם ללא כל הסבר או הליך שיפוטי. במכתבו כותב דיין כי "מועצת יש"ע מתנגדת נחרצות להפרעה למוסקים אך במקביל מתנגדת לצווים דרקוניים שכאלה". דיין כותב עוד כי "אם יש חשד כנגד אדם או קבוצת אנשים שעומדים לבצע עבירות על החוק, זכותן וחובתן של רשויות אכיפת החוק לטפל בנושא. ואולם הדרך בה נקטת - כקודמך בעבר - היא בלתי סבירה, אינה מידתית ופוגעת פגיעה קשה בזכויות האדם הבסיסיות ביותר". יושב ראש מועצת יש"ע חותם: "תפקיד אכיפת החוק והסדר אינו תמיד פשוט. אך מבחנה של מדינה מתוקנת - ואתה נציגה הבכיר בשטח - הוא ביכולתה לבצע תפקיד זה מבלי

סיורי שרים ביו"ש

שנאי החשמל הנגבים השכם והערב, קידום תכנון וביצוע פרויקטים של ביוב, קידום ההבטחה למכסות מים לחקלאים אשר נתקלת בבירוקרטיה במינהל האזרחי, כבישים ועוד נושאים רבים. בהתאם לאווירה החיובית שלווה את הסיור, הובטחו מאמצים לקדם פתרונות לכל הנושאים.

סיורו של פואד הוא חלק ממהלך שמובילה מועצת יש"ע להבאת בכירי ממשלה לסיורים ברחבי יהודה ושומרון כדי לקדם נושאים ופרויקטים שונים בהתיישבות. עד כה הגיעו מלבד פואד גם השר לעניינים אסטרטגיים, אביגדור ליברמן שערך סיור מקיף במאחזים. ביום שני האחרון הגיע שר החקלאות שלום שמחון לביקור רשמי ביישובי השומרון ובנימין, התארח בגוש שילה ועמד מקרוב על הייצור החקלאי המפותח באזור, השר התארח בבית הבד של משק אחיה שם עקב אחר תחילת עונת ייצור השמן ולאחר מכן ביקר באחד מיקבי הבוטיק בבנימין. ●

שר התשתיות בן אליעזר סייר בשבוע שעבר בבנימין, עם ראשי מינהלות ואנשי מקצוע ממושרדו. הסיור החל בעלי, המשיך בתל ציון ומשם ליישובת עבודה בפסגות. את הסיור ליוו ראש המועצה פנחס ולרשטיין, רפי בן בשט סגנו, יו"ר מועצת יש"ע דני דיין, ומזכ"ל אמנה זאב חבר (זמביש), אשר מכירים אותו היכרות רבת-שנים.

בפני השר הובאו פרויקטים תקועים שדורשים את התערבות השר, ובהם תיקון

הפלסטיני זמן קצר לאחר לכידתם, מוכיח כי אבו־מאזן שב ומנהיג את מדיניות "הדלת המסתובבת" ומוכיחה כי גם המעצרים של אנשי הרשות, ממש כמו העומד הראשה, הם בלוף אחד גדול. שוב מחבלים נעצרים לכמה ימים, משוחררים וחוזרים מייד לעסוק בטרור.

המזימה להתנקש בחייו של ראש ממשלה ישראלי והתגובה הפלסטינית לאירוע מוכיחה בפעם המי יודע כמה שאבו־מאזן הוא אבו־בלוף. גם אלו שאינם מאמינים ברעיון ארץ ישראל השלמה מבינים שאם מדינת ישראל חפצה חיים, היא איננה יכולה לחתום על הסכם שבמסגרתו היא מעבירה לבלוף הזה את הריבונות על לב ליבה של ארץ ישראל, לב

יתפוצץ לנו בפנים

שכולל בתוכו מקומות אסטרטגיים וחיוניים לבטחון אזרחי המדינה. למסור לרשות הפלסטינית את השליטה הבטחונית בערי יהודה ושומרון כמוה כהעברת השטח ישירות לידי חמאס, מהלך - שכפי שאומר הקמפיין שמובילה מועצת יש"ע - יתפוצץ לנו בפנים.

אם המציאות שעליה משוחחים אולמרט ואבו־בלוף היתה כבר שוררת כאן סבירות גבוהה שמזימתם של המחבלים מהפתח' היתה יוצאת לפועל. לשב"כ לא היתה יכולת מודיעינית כל כך גבוהה ללא נוכחות ביטחונית קבועה בערים, וחוליית מחבלים בעידן שאחרי הסכם אולמרט אבו

בלוף המתכננת להתנקש בחייו של ראש ממשלה ישראלי בדרכו ליריחו, לא הייתה עושה זאת עם כמה מטעני נפץ מאולתרים. יריחו וכל אזור יהודה ושומרון יהפכו להיות העתק מדויק של רצועת עזה לאחר נטישת ציר פילדלפי עם הברחות נשק בקנה מידה עצום, של טילי כתף, רקטות, אמצעי לחימה חודרי שריון וחומרי נפץ רבי עוצמה. צריך לחזור לאמיתה הפשוטה. זו ארצנו, הארץ המובטחת, שהיתה שוממה במשך שנות גלות, מחכה לשיבת בניה. שבנו אל מרחבי ארצנו, ואל לנו לתתם

לאומה זרה, קל וחומר לא למבקשי רעתנו, למחבלים ולכנופיות הטרור המנסים לדחוק אותנו למקום אחד - לעבר הים.

ונקודה אחרונה למחשבה. בסביבתו של ראש הממשלה אהוד אולמרט הגיבו בכעס לשיחורם מהכלא הפלסטיני של שלושה מחבלים שחשודים ששוחחו ביניהם על הדרך לפגוע באולמרט ואמרו כי "הם רואים זאת בחומרה רבה". קצת מוזר, לאחר שכמעט מדי חודש אולמרט עצמו משחרר מהכלא בישראל מאות מחבלים שניסו בפועל לרצוח יהודים אבל "פיספסו" או סתם לא הצליחו ושבת משפט בישראל קבע כי רבים מהם, פגעו, פצעו ישראלים או השליכו לעברם בקבוקי תבערה ואבנים - והכל בשביל "מחווה לאבו־מאזן". אז לאבו מאזן אסור לשחרר שלושה מחבלים, ככה בשביל הכיף, מחווה קטנה לעצמו? ●

בתחילת השבוע חשף ראש השב"כ יובל דיסקין בישיבת הממשלה כי מחבלים מהפתח' תיכננו להתנקש בחייו של ראש הממשלה אהוד אולמרט בעת ביקורו ביריחו, לשם הגיע כדי לדון עם אבו־מאזן על הסכמי "הבנות" או גיבוש "מסמך עקרונות".

מציאות מטורפת. ראש ממשלה ישראלי מטריח עצמו ומגיע ליריחו להיפגש עם מנהיג של ארגון טרור, מכחיש שואה, שאיבד את שלטונו ברצועת עזה בעקבות מלחמת כנופיות מול חמאס, כדי לדבר איתו על איך מדינת ישראל תתפרק מנכסיה האסטרטגיים, ואיך להקים מדינה

פלסטינית שתהווה בסיס לטרור האיסלאמי ותקרב את ציר הרשע איראן - חיזבאללה - חמאס למרכז הארץ. בעוד אולמרט נוסע ליריחו, פעילי פתח' מארגנו של אבו מאזן, מתכננים כיצד להכין את מטעני הנפץ בעוצמה הראויה ובמקום ובעיתוי הנכונים כדי לפגוע בשיירת ראש הממשלה וכדי לרצוח את ראש ממשלת ישראל. אין גבול לטירוף.

המזימה נמנעת בזכות מידע מודיעיני איכותי ומדויק שמעביר השב"כ על התארגנות החוליה וכוחות הביטחון עוצרים את חברי

התא הטרוריסטי, למרבה האבסורד בשיתוף פעולה עם שירותי הביטחון של הפלסטינים. אבל בישיבת הממשלה מוסיף דיסקין עוד משפט - אותם מחבלים שנעצרו ע"י הפלסטינים נכלאו בכלא ביריחו וכבר שוחררו והם שוב חופשיים.

הידיעה על כך התפרסמה כמובן מיידית בכל אמצעי התקשורת השונים, ולרבים מכל קצוות הקשת הפוליטית משהו בפנים זז, בטח למי שזוכר את שלטונו של רב המרצחים עראפאת, לאחר הסכמי אוסלו. הביטחון עבר אז לידי המנגנונים הפלסטיניים שהיו "עוצרים" מחבלים למשך הלילה ולמחרת בבוקר משחררים אותם לחופשי. אז קראו לזה "הדלת המסתובבת". ונכסים, מסתובבים קצת בפנים, ויוצאים החוצה.

שחרור מחבלי הפתח' שניסו להתנקש בחייו של רה"מ אהוד אולמרט מהכלא

חיבת החרץ של גדולי ישראל

האדמו"ר מפיאסצנה - נגיעה בארץ ישראל

פרט בחייהם ומכוון את כל תורתו ויראת השמיים שבו כדי לחזקם בעבודת ה' יתברך. מקורביו שמעו ממנו לא פעם כי בכל שיחה שהוא נותן הוא מכוון לאחד השומעים וקרה מספר פעמים שנכנס אליו חסיד לאחר אמירת תורתו ואמר לו: 'ידעתי גם ידעתי' שאלי התכוון, והרי קרא כל מחשבותי, אנא יורני דרך תשובה..." ולעיתים היה משקיע זמן רב

ומשאבים וכספים כדי לשחרר את תלמידיו מהצבא הפולני וכשנשאל למה הוא מתאמץ כל כך ענה: "רבי שאינו מוכן לילך לגהינום כדי להציל חסיד שלו מדרת שחת אינו רבי כלל!" את תפישתו החינוכית פרש האדמו"ר בספרו "חובת התלמידים", אותו כתב בשנת תרצ"ב (1932), ושהתקבל כספר יסוד בחינוך הנוער. הספר מתווה לפרחי החסידים גישה של עלייה במעלות החסידות, ומציע דרך מובנית שתבלום אותם מלכת שבי אחר רוחות החולין של הרחוב. הרבי הציב עקרונות ברורים, אך כתב בנימה אישית ורכה, מתוך פנייה ישירה לנפש הנוער. למחנכים קרא "להרכין את ראשם ולהקשיב לתלמידים", משום שרק מתוך הבנה וקרבה ומתוך יצירת אווירה של שמחה בעבודת ה', יוכלו להשפיע. האחריות לדור הצעיר עמדה בראש מעייניו של הרבי והוא דגל ב"חנוך לנער על פי דרכו", גם לזה המתרחק מבית המדרש ובמקביל ביקש לטפח קבוצות עילית שלא יהיו מנותקות מהכלל.

עם פרוץ מלחמת העולם השנייה, נלכד הרב שפירא בוורשה המכותרת על ידי הגרמנים. בנו היחיד נפצע עם הפלישה ומת, כלתו נהרגה בהפצצה על אוזר בית החולים בעיר, וזמן קצר בסמוך נפטרה אמו. למרות עולמו החרב, לא נמצא

הרב קלונימוס קלמיש שפירא, נולד ב"ט באייר בשנת תרמ"ט (1889) בגרודז'יסק פולין, לרבי אלימלך שפירא (האדמו"ר מגרודז'יסק) ומרת חנה ברכה (בתו של האדמו"ר מחנצ'ין). הרב שפירא נקרא "קלונימוס קלמיש" על שם סבו מצד אמו (בעל המאור ושמש). בהיותו כבן שלוש נפטר אביו, מאורע שהטביע

את חותמו בנפש הנער ומפניו היה ניכר כי הוא מכיר ומרגיש באביו. שנים לאחר מכן אמר כי בן שלוש היה אברהם אבינו כשהכיר את בורא, ואילו הוא כשהתייתם מאביו בגיל שלוש, חיפש ומצא בהקב"ה את אבי היתומים ומעתה הוא שיך כולו לאביו שבשמיים ובאורח פלאי התבגר בבית אחת ומשימה אחת בליבו: להיות קודש לה'. את הרב שפירא חנך במשך שנות ילדותו ונערותו, סבו, רבי חיים שמואל הלוי הורביץ - האדמו"ר מחנצ'ין, ובעיקר הרה"ק רבי ירחמיאל משה זצוק"ל - האדמו"ר מקוה'ניץ, שהיה בן ביתו של האדמו"ר רבי אלימלך מגרודז'יסק ומילא את כל מחסורם של היתום ואימו בגשמיות ורוחניות. כשהיה הרב שפירא בן 16, בשנת תרס"ה (1905), התחתן עם חיה רחל, בתו של האדמו"ר מקוה'ניץ. 4 שנים לאחר מכן, בשנת תרס"ט, נפטר האדמו"ר מקוה'ניץ וחתנו הרב קלונימוס קלמיש שפירא מונה לאדמו"רות בפיאסצנה והוא בן 20 שנה בלבד. בשנת תרפ"ג (1923) ייסד את ישיבת דעת משה, בוורשה, ושימש בה כראש ישיבה במקביל להנהגת חצרו בפיאסצנה. דרכו באדמו"רות הייתה מתוך מסירות עצומה לשומעי קהל לקחו וחסידיו שהלכו אחריו בכל אשר יורה להם. האדמו"ר היה להם כאבא שדואג ושומר על כל צעדיהם, מעורב בכל

קרית נטפים

היישוב: דתי קהילתי | הקהילה: 100 משפחות | המיקום: על כביש חוצה שומרון סמוך ליישוב אריאל 20 דקות מהמרכז | הבית: חד משפחתי 111 מ"ר בנוי 73 מ"ר מעטפת +

733,000 ש"ח

מרכז מידע: 1-800-260-240 | **בתי אמנה**

בדרשותיו ובהתנהגותו הד לאבלו האישי. דומה כי צרותיו הפרטיות נטמעו בצרות הכלל, וחובתו כלפי הציבור המעונה נתנה לו כוחות מחודשים. גם כשהייתה לו אפשרות לצאת מן הגטו ולברוח סירב והתעקש להישאר עם חסידיו. הרב שפירא עשה מאמצים רבים לשמור על מסגרת החיים הדתיים בגטו מתוך אמונה כי רק בכך יוכל לחזק את חסידיו לעבור את הזוועות אליהן נחשפו יום יום. כך למשל עשה מאמץ עליון לאפשר גישה של נשים למקווה טהרה, ולקיים את מסגרת החגים - אפיית מצה בפסח, קיום ההקפות בשמחת תורה ברית מילה, ועוד. הדרשות שאמר בפני חסידיו קובצו על ידו לספרו הידוע ביותר - 'אש קודש' שמכיל מאמרים על פרשת שבוע שאמר בגטו ורשם במוצ"ש. את הכתבים החביא בתוך כד חלב עד אשר התגלו בשנת תשט"ו (1955) וסודרו לספר. בדרשותיו מדי שבת חיזק האדמו"ר את חסידיו במספר גישות: יש והוא נאחז בגילוי האלוקים בתוך-תוכו של האדם, ששעת הייסורים יכולה להיות שעת הגילוי והקירבה, המעניקה כוח עמידה; יש והוא מפתח את רעיון ההכרה ב"צער השכינה" המשתתפת בסבלם, הכרה היוצרת קשר מחודש של גורל משותף לאדם ולבוראו ומנקזת את הכעס, הכאב והתהייה לאחיה חזקה יותר באמונה; ויש והוא דורש על ריכוז כל כוחות הגוף והנפש באהבת ישראל, משום שכל יהודי הוא גילוי של האלוקות. ובנוסף, נשיאה בעול הזולת מעמעת את הסבל האישי: "כדי לעורר במרום רחמים על ישראל, ולהמתיק את הדינין, צריכים לעורר בקרבנו רחמנות על ישראל זולתו. לא לבד שצריכים ליתן כל מה שיכולים ליתן להם, רק הרחמנות עצמה שמעוררין בקרבנו על ישראל פועלת במרום. צריכים שלא להתרגל בצרות ישראל".

הרב שלמה קרליבך זצ"ל סיפר על מטאטא

רחובות שפגש תוך כדי עבודתו שסיפר לו כי למד מפיו של האדמו"ר, בכל פעם שהיה נופל ומבקש ליטול את חייו בידו צפה ועלתה אל מול עיניו דמותו של רבו ואמרתו: "ילדים מתוקים, ילדים יקרים, הדבר הגדול ביותר בעולם הוא לעשות טובה למישהו". הרבי נודע ביחסו החם והתומך לארץ ישראל ויישובה ורק בגלל מחויבותיו הרבות לצאן מרעיתו לא עזב ועלה לארץ. כשעלה אחיו הרב ישעיהו שפירא, "האדמו"ר החלוץ", בשנת 1920 לארץ ישראל מכר האדמו"ר מפאסצנה את כל רכושו, את ביתו ודברי הערך על מנת לקנות אחוזת נחלה בפרברי ירושלים. כשהציעו לו לעזור בכספם לרכישה אמר להם: 'כלום חכמה היא לקנות בכסף של אחרים?' וכשהוצע לו בשעת משבר למכור את נכסיו בארץ ישראל כתב לאחיו במכתב: "והרי זה דומה למי שעומד רגל אחת בגן עדן, ובא המלאך... ולקחו בידו וברגליו ומשליכו מגן עדן לגיהנום. ומנחמו שבגיהנום תהיה לו דירה חמה, כן באמת הדבר הזה. עיני זלגו דמעות בהעלות זאת על רעיוני, להתרחק חס ושלום עתה, אחר שהייתה לי קצת נגיעה בארץ ישראל". השאיפה להגיע לא"י יקדה בו, וכך כתב: "חשבתי וכבר נתייעצתי שאעשה הלכה למעשה ואסע לאיזה שבועות או חודשים לארץ ישראל, והיה כאשר אשליך כל טרדתי ממני על איזה זמן, ואהיה בארץ ישראל, אז יכול להיות כי אמנן, הארץ הקדושה, תאחזני בצניעות ראשי, ולא תניחני לשוב לחו"ל בקביעות, וסוף כל סוף יאר ה' עיני למצוא מחיתי שם".

לאחר מרד גטו ורשה, בשנת תש"ג (1943), גורש הרבי עם היהודים שנותרו בחיים למחנה הריכוז טרונוניקי, ליד לובלין, שם נרצח האדמו"ר ב'ר' חשוון תש"ג (1943), יחד עם שאר יהודי המחנה, במסגרת מבצע "חג האסיף" שערך האס אס. בן 55 היה כשעלה בסערה השמימה.

בס"ד

בשבת חיי שרה, שבת קנין חברון, כולנו עם מתיישבי חברון!
עולים ברבבותינו לעיר האבות קרית ארבע - חברון לשבת חוויתית ומיוחדת!

שמחים בשמחת שבת, מנין קרליבך.
 טיש חסידי, ועוד...
מתחברים אל האבות והאמהות,
 אל השורשים, אל ארץ ישראל
מתחזקים יחד עם חלוצי ההתיישבות
 בחברון וברחבי הארץ
מתמלאים בתוך רוחי, מעיין ומרתק,
 עם מיטב המרצים

שבת

חיי שרה

שבת חברון

כ"ב בחשוון תשס"ח 3.11.07

נוער ומבוגרים מוזמנים להתארח בחברון בשבת חיי שרה - לפרטים והזמנות החל מיום ראשון ס' בחשוון (21.10) משעה 09:00 עד 16:00 מטה האירוח 1-800-400-456 02-9965333 שילוחה 3

• ניתן להגיע לחברון ברכבים פרטיים • הלינה בכיתות בתי ספר - ללא תשלום (יש להירשם מראש) • ניתן להחנות קרונעים או להקים אוהלים בחברון (אין צורך בהרשמה) • יסופקו סעודות שבת מלאות - בתשלום מוזל (יש להירשם מראש)

בשבת פרשת חיי שרה המערה תהיה פתוחה כולה לתפילת יהודים, כולל אולם יצחק

סידורי ביטחון מיוחדים
 כל הדרכים לחברון וקרית ארבע מאובטחות ע"י כוחות הביטחון!

הסעות ממוגנות בתשלום (הרשמה חובה)
 ירושלים: בנייני האומה, 02-9965333
 בני ברק: רח' רבי עקיבא ליד דובק, 02-9965333

קו 160 (אגד) יתובגר
 ביום שישי ובמוצ"ש
 מודיעין אגד: 03-6948888

מחשבי היישוב יהודי בחברון • מנהלת מערת המכפלה
 ועדה מוניציפלית חברון • מדרשת חברון • הכנסת אורחים חברון • מועצה דתית קרית ארבע-חברון • מועצה מקומית קרית ארבע-חברון • ח"כ חברון

מרכז מידע
 1-800-400-456

www.hebron.org.il • www.machpela.com

מחשבי היישוב יהודי בחברון • מנהלת מערת המכפלה
 ועדה מוניציפלית חברון • מדרשת חברון • הכנסת אורחים חברון • מועצה דתית קרית ארבע-חברון • מועצה מקומית קרית ארבע-חברון • ח"כ חברון

סיפור של מקום האשל – לעשות למ

לעשות ואומר שאברהם נתן "כִּכֵּר לַחֵם, בֶּשֶׂר, יִין, וּבִיצִים". פירוש ידוע יותר מסביר כי האשל הוא ראשי תיבות **אכילה שתייה לווייה** כמאמר חז"ל בילקוט שמעוני. לפי פשוטו של מקרא אברהם נוטע עץ ובוחר דווקא באשל. אברהם אבינו הוא גדול מכניסי האורחים ולכן בבחירת סוג העץ אשר הוא בא ליטוע **הוא לא חושב על נוחותו האישית ועל הפירות אשר יצמחו בעתיד, אלא כל מעייניו נתונים להלך הצמא במדבר המבקש לעצמו רק מעט צל להינפש**.

ייחודו של האשל בגודלו הרב וביכולת של ענפיו להשתרג מהר לגובה רב, תכונה המאפשרת לשבת מתחתיו בנוחות. האשל אינו זקוק לטיפול רב ויכול להתמודד היטב עם התנאים הקשים של המדבר. לעץ המדברי יש בעיה של מחסור במים, אולם הוא נתקל בבעיה לא פחות קשה הנובעת מחוסר השטיפה של הקרקע – המליחות. קרקעות מדבריות הן מלוחות ביותר, המלח סופח אליו את הנוזלים הקיימים בעץ ועלול להמית אותו. לכן כל צומח מדברי חייב שיהיה לו מנגנון התאמה מיוחד

יִטַּע אֶשֶׁל בְּכָאֵר שֶׁבַע; וַיִּקְרָא שֵׁם בְּשֵׁם ה' אֵל עֹלָם (בראשית כ"א, ל"ג). בעקבות כריתת הברית עם אבימלך מלך פלשתים, מבקש אברהם אבינו להתבסס בארץ הנושבת ולעזוב את חיי הנוודות. המעשה אשר יחבר אותו יותר מכל לארץ הוא נטיעת עץ. העץ, שורשיו נטועים עמוק באדמה, מתחיל את חייו כתינוק רך וחסר ישע ורק בעזרת טיפול עדין ונעים הוא יצליח לגדול, לתת פרי ולהפוך לעצמאי. לא במקרה התורה אומרת על גבי איסור כריתת עצי מאכל במלחמה "כי האדם עץ השדה". אברהם נוטע עץ במדבר, אולם מדוע בוחר אברהם לטעת אשל שהוא עץ נוי ולא עץ מניב פירות? חז"ל היו ערים לבעיה ולכן אמרו "אמר ריש לקיש מלמד שעשה פרדס ונטע בו כל מיני מגדים" (סוטה י'), ר' יהודה במדרש אמר כי האשל הוא היפוך אותיות של המילה "שאל" כלומר אברהם נוטע פרדס עם מינים שונים ולאורח נתן ממנו מה שרצה. "ר' יהודה אומר **שאל מה שתשאל** תאנים ענבים ורימונים" (בראשית רבה נד') ור' נחמיה שם מגדיל

עכור' קמה חבורה של כ־20 משפחות המאמינות בחשיבות היישוב במקום שהוא "מנעולה של ארץ ישראל". מקימי היישוב מאמינים שזהו פתח התקווה לגאולתן של עם ישראל ועם הפריחה כאן תמשיך הגאולה ותפרח לכל חלקיה של ארץ ישראל.

מבואות יריחו הוקמה בר"ח סיון תשנ"ט (1999) ע"י קבוצה של 4 רווקים כתחנת איקלום, באישור הגורמים הרשמיים, שבתנאים לא תנאים הצליחו להחזיק מעמד ולפתח את המקום. כיום היישוב מונה מעל 20 משפחות ויותר מ־50 ילדים. במקום מעון פעיל, כולל ישיבת יריחו עם אברכי היישוב. תנאי המחיה גם כיום לא פשוטים ואנשי מבואות יריחו מתגברים על לא מעט קשיים: ללא גן, ללא טלפון ובחום כבד. במרחק של 4 ק"מ מיריחו העתיקה וק"מ וחצי מבית הכנסת העתיק נערן מקיימים אנשי מבואות יריחו חיי קהילה לתפארת.

ביום שלישי י"א חשוון, לאחר שלוש שנות בניה בעבודה עברית, עם המון קשיים, ייחנך מקווה ביישוב. במעמד: הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א, הרה"ג דב ליאור שליט"א, הרה"ג יעקב יוסף שליט"א, הרה"ג אלישע וישליצקי, ראש המועצה האזורית בקעת הירדן מר דובי טל, חברי כנסת ואישי ציבור רבים. ●

לפרטים ותרומות:

אוהד: **052-2862839**

יוסי: **054-7775119, 02-9400657**

מבט כהתיישבות

מבואות יריחו 'פתח תקווה' ביריחו

הרעיון להתיישבות יהודית ביריחו החל בשנת תרל"ב (1872) כאשר עמדה על הפרק ההזדמנות לרכוש כ־4000 דונם מאדמות האזור. באותה תקופה הפקיע השלטון הטורקי אלפי דונמים מאדמות האזור מידי הבדואים שלא רצו לשלם את המס החדש "מס האדמות", והעמידו למכירה. רבים לטשו עיניהם לאדמות אלו וביניהם היו גם אחדים מבני ירושלים: ר' דוד גוטמן, ר' יהושע שטמפפר ור' יואל משה סלומון שרצו להקים מושבות חקלאיות עצמאיות על מנת להתפרנס מהן ואף יצרו חברת מניות לצורך הנושא. לא רק פרנסה ראו אנשי ירושלים מאדמות בקעת יריחו הם החליטו לקרוא למושבה העתידה בשם "פתח תקווה" כדי לקיים את האמור: **"ונתתי לה את כרמיה משם ואת עמק עכור לפתח תקווה"**. (הושע ב') בחירת השם פתח תקווה היתה סמלית ואופיינית מאד, אנשי החבורה ראו בבקעת יריחו את ה"עמק העכור" שיש להופכו לפתח תקווה להתיישבות יהודית. בסופו של דבר, לא הצליחו אנשי ירושלים לקנות את האדמות הללו. למרות מאמציהם העילאיים התנגד הסולטאן הטורקי להעביר את אדמות יריחו לידיהם של נתינים זרים (רוסים, גרמנים ואוסטרו-הונגרים) שכן אף אחד מחברי החבורה לא היה בעל נתינות עותומאנית, והחליט לרכוש את האדמות לעצמו בתוספת 500 לירות. פתח תקווה הוקמה לבסוף, אך באזור ביצות "אום מלאבס", ובאותו 'עמק

היכן הם אשלים אלה, אשר קורפוס שלם יכול התחבא מתחתיו ניתנה תשובה כ־20 שנה מאוחר יותר. מושל באר שבע בממשל הבריטי, עראף אל-עראף, כותב בספרו 'שבטי הבדואים במחוז באר-שבע': **"היו במחוז חורשות סבכים עבותות, שהצמיחו שיחים ועצים. כיום אין זכר לחורשות אלה. הבדואים אינם פוסקים לבער מהן את יתר הפליטה. אולי אפשר היה להאט את ביעור סבכי החורשה לולא מספר הבדואים ההולך וגדל..."**

מן הנפילים העתיקים נותרו לנו מתי מעט. אחרוני עצי הענק, שבצל כל אחד מהם ניתן להסתיר עשרות סוסים ורוכבים, מצויים מדרום לבאר שבע, באזור באר רבובה (ביר רויבה), בין חלוצה לרביבים ובמערב גוש חולות חלוצה. האשל הפך במרוצת השנים לסמל לדבר גדול וחשוב. לכן כאשר האמוראים חיפשו מקור משמעותי לדבריהם הם אמרו שהם נתלים "באשלי רברבי" (אשלים גדולים) כביטוי למישהו גדול אשר הם חוסים בצילו. ובדרך השאלה אף אמרו אשלי דיינין שבגלליות - גוזלי דיינים שבארץ ישראל (ירושלמי בבא מציעא א') כלומר האשלים הדיינים הגדולים והנכבדים שבבבל הם כמו הגוזלות הפחותים שבדייני ארץ ישראל. ●

סיורי שישי עם ב"ס שדה עברה

בתאריך כא' חשוון (2.11)

אל שביל ההתיישבות בעמונה, שער לצפון השומרון וקבר רחל - קובור בניי ישראל.

לפרטים והרשמה: 02-9975516

המאפשר לו להתמודד עם המליחות הרבה או יכולת להוציא את המלח החוצה, וכזה הוא האשל. לעלי העץ יש צבע לבן אפור משום שהעץ מוציא את המלח על העלים. לכן היושבים מתחת העץ בגשם או בלילות טל מקבלים על ראשם שטיפה של מי מלח...

עדות מפתיעה לגודלו הרב של העץ אנו מוצאים מזמן מלחמת העולם הראשונה באזור באר שבע. בספרו של קצין הצבא הבריטי, הפלדמרשל ויול "מסעי מלחמה בארץ ישראל" מתוארים המהלכים לכיבוש הארץ מידי התורכים והגרמנים במלחמת העולם הראשונה בשנת 1917. וכך הוא מתאר את ההכנות לכיבוש באר שבע: **"קורפוס המדבר הרכוב (קורפוס = 3 אוגדות, ובהן אלפי חיילים) השלים את התפרסותו בלילות בשעות היום הוסתרו הגייסות יפה. עיני טייסי האויב לא הבחינו בכל שינוי בהיערכות הצבא..."**. הצבאות, הרוכבים וסוסיהם נעו בלילות ובימים הוסתרו בצל האשלים. לשאלה

Fetex

WindBlock

שחור-כתום

שחור-כחול

כחול-כהה-אפור

שחור-ירוק

**פליזים איכותיים
במחירים חסרי תקדים**

180 ש"ח
לפליז WindBlock
(חם רוח)

160 ש"ח
לפליז רגיל

ניתן להשיג מעילים ללא כיתוב

www.Fetex.co.il

להזמנות: 052-8903905

"ה' יראה" ולא האדם

המשך מעמ' השער

אברהם בביקורת, ואומר לו כי הוא לא הבין את הציווי האלוקי - אברהם לא נצטווה לשחוט את יצחק אלא רק להעלות אותו על גבי המזבח. זה אמנם דבר לא מקובל, לא הגיוני, אף אחד לא מעלה קרבן על המזבח ומוריד אותו. ניתן בהחלט להבין את מעשהו של אברהם, אך זו בדיוק הנקודה: אברהם התבסס על ההיגיון שלו, על הראיה שלו, למרות שכבר נאמר לו בעבר כי עליו להפסיק להתבסס רק על הראיה. כדי לקיים את תפקידו ההיסטורי, הייעוד שנקבע בברית בין־הבתרים, חייב היה אברהם לפתח את

המודל החד־מימדי והמוחלט של איש הראיה גם אל מה שמעבר לתחום הנראה. התהליך אמנם התחיל כבר אז, בברית ובהבטחת הזרע, אך הוא עדיין לא הושלם, והראיה לכך היא התנהגותו של אברהם בעקידת יצחק: אילולא התערבה ההשגחה ומנעה את הורדת המאכלת, היה יצחק נשחט על גבי המזבח נגד הרצון האלוקי. אברהם שומע, מוריד את יצחק מהמזבח, נושא את עיניו ורואה איל בסבך. הראיה של אברהם משתנה לאחר דברים אלו. האיל מסובך, הוא לא פשוט; אברהם רואה הסתבכויות בעלילה, עולם מורכב ומסובך, עולם של משברים וצרות על רקע הבטחה אלוהית לעתיד טוב יותר. דברים אלו מזכירים את הנאמר לו בברית בין הבתרים,

ב | בתחנת האוטובוס | במשרד | בשדה התעופה | בתור | ב

עכשיו כולם לומדים!

לכל אחד מאיתנו יש עשר דקות פנויות בכל יום, אפילו ממש עכשיו, כשאתה ארגון מאורות מזמין אותך להכנס למעגל הלומדים, המנצלים כל רגע פנוי לה

חדש ממאורות! ותן חלקנו

לימוד יומי, לכל אחד, בכל מקום וב

ותן חלקנו, ספר לימוד יומי, בחלוקה חודשית - בכל יום משנה אחת,

ערכת לימוד, שלושה ספרים, לשלושה חודשים - 45 ש"ח | מניח חזר
בקרב בחנויות ובמוקדי מאורות | לקבלת דוגמית לביתך והזמנת ממ

תשוב שחיה

ט"ז - כ"ב חשוון

י"ז חשוון

תשנ"ד: מועצת יש"ע מקימה את "המטה המשותף" - מטה שאמור להלחם בתוכנית אוסלו הנרקמת.

י"ח חשוון

תשנ"א: הרב מאיר כהנא הי"ד נואם במלון בניו יורק, בסיום נאומו מתקרב אליו מתנקש המחופש לחרדי ויורה בו למוות. בארץ מקבלים בזעזוע את רציחתו של הרב שלחם למען העם וארץ ישראל.

כ' חשוון

תשל"ח: הוקם היישוב בית אל בבנימין. גרעין תלמידים משיבת מרכז הרב יחד עם חלוצים נוספים עולים ומקימים האחזות בשטח בסיס האימונים בה"ד 4 במקום המזוהה עם בית אל המקראית. היישוב הופך להיות מועצה מקומית עם למעלה מ- 5,000 תושבים כ"י.

תשמ"ה: הוקם היישוב כפר-ים שבגוש קטיף. מרבית תושביו התפרנסו מחקלאות ומדיג. היישוב נעקר ונהרס כליל בחורבן גוש קטיף.

תשנ"א: שעות מעטות לאחר רצח רחלה דרוק תושבת שילה ונהג האוטובוס יצחק רופא, באוטובוס שהיה בדרכו להפגנה בכיכר רבין נגד הסכם מדריד, עולה קבוצת תושבים ומקימה את היישוב שבית רחל ליד שילה. היישוב כיום מונה מעל 100 משפחות כ"י.

תשנ"ג: יותר מרבע מיליון מפגינים בכיכר מלכי ישראל נגד ההסכמה של רבין לסגת מרמת הגולן.

תשנ"ו: במסגרת הסכם אוסלו ב' מתחילה הנסיגה מערי יו"ש. ג'נין נמסרת לידי שלטון הרש"פ.

כ"א חשוון

תשנ"א: יישוב נוסף שעלה סמוך למקום הרצח של רחל דרוק ונקרא על שמה - רחלים. באותו לילה עלו תושבים, ביניהם חברותיה של רחל, והודיעו שאת המקום הזה הם לא עוזבים. לאחר מספר שנים של ויכוח על סטטוס המקום, אוזרח היישוב ונבנו בו מגורי קבע.

תשס"ג: מחבל מתאבד בטרמפיאדה ליד אריאל ורוצח שלושה יהודים.

כ"ב חשוון

תשס"א: פיגוע ירי נגד אוטובוס של ילדי כפר דרום. מחבלים יורים ומפעילים מטענים ופצצות מרגמה לעברם. בפיגוע נרצחים מרים אמיתי וגבי ביטון מכפר דרום, ונפצעים ילדים רבים ובתוכם שלושת ילדי משפחת כהן הגיבורים שנפצעים קשה, ומרגשים את האומה במסר ובאמונה למרות מה שעברו. ●

ולא בכדי - גם כאן, כמו באותה ברית, אברהם נדרש ליחס אחר כלפי חוש הראיה. העיניים, מלמד אותנו הכתוב, אמנם רואות למרחק, אך אין ביכולתן להבין את הכל. לעולם יישאר תחום נסתר מהבנתנו, והרואה צריך להבין שהוא לא יכול לדעת את כל האמור לקרות. יחד עם זאת שעיני ה' משוטטות בכל הארץ, ידוע גם כי "לא דרכיכם דרכי" - ראייתו של ה' - אינה כראיית בשר ודם. אברהם מבין זאת כעת, לאחר הניסיון, וקורא למקום העקידה ה' יראה: ה' (שם הוי"ה, ולא שם אלוקים) הוא הרואה, ולא האדם. ●

מתוך "ראיה ויראה" אברהם ויצחק במעבר מהשקפת עולם להקשבת עולם בהוצאת "גילוי" ישיבת עתניאל.

נאוטובוס |

קורא את המודעה הזו. ספיק עוד משנה, עוד הלכה.

ר

כל עת

הלכה אחת ואגדתא.

רשי עד הבית - 18 ש"ח

וי - חייג: 1-700-500-151

עורך:
משה מאירסדורף
כותבים:
ישי הולנדר
אלישע מלאכי
מרדכי גנון
פרסום מודעות:
שיראל בליינר
052-8903906
גרפיקה:
שקד מורי
צילום תמונת השער:
דוד וילנר
הפצה:
מקור ראשון - דוד
052-8908519
עיצוב והפקה:
שיראל ברכץ
בית אל
טל 02-9973875

מועצת יש"ע

מועצת היישובים היהודיים
ביהודה שומרון וחבל עזה
בשיתוף: **ישראל מאוחדת**

בית הדפוס 11, גבעת שאול
ירושלים 95477
טלפון 02-6211999
פקס 02-6516662
perla@myesha.org.il

מבט שכ הנוער

ירושלים | בואו נדבר על זה

אם אשכחך ירושלים

ושמה ירושלים המאוחדת, מתרחשת לעינינו יום יום וצריכה להדאיג את כולנו. בחודש הקרוב נעסוק במדור 'מבט של הנוער' בנגיעה שלנו, הנוער, לשבירתה של ההסכמה הכללית כי ירושלים היא מעל כולנו ואין לגעת בה בשום פנים ואופן. מהי הנקודה שבה נעסוק כדי למנוע מצב זה? איך אנו כבני נוער יכולים לחזק את הקשר של עם ישראל לירושלים? האם יש בכלל הבדל בין המאמצים במאבק על שטחי יש"ע לבין ירושלים או שהמאבק צריך להיות מופרד ובעל אופי שונה במקרה זה?

נשמח לשמוע את דעתכם ואת הצעותיכם בנושא זה. דעות, תגובות ומאמרים ניתן לשלוח ל: m@myesha.org.il
או לפקס: 02-6516662

לוח תפארת ישראל

מוחשב דיגיטלי

מוביל גולן בית כנסת

052-3765270

שמעון: 052-3765270

www.si-or.com

אם לפני 20 שנה היה קם בן אדם ומציע להעביר שטחים מירושלים לקבוצה פלשתינית בתמורה ל'שלום' הוא היה נחשב בוודאי למשוגע במקרה אחד, או לשמאל קיצוני במיוחד שהתואר 'הזוי' היה ראוי להצטרף לשמו ובכך היה נסגר הסיפור. בשנים האחרונות אנו עדים לחלחול הולך ומתמיד בקונצנזוס ששמו: ירושלים המאוחדת. מה שפעם היה נחשב לשוליים סהרוריים ועד לפני 12 שנים בלבד, (בחירות '96) היה אפילו סיסמת בחירות שנועדה להרתיע אנשים מלבחור בפרס לראשות הממשלה, נהיה היום לרעיון 'מיינסטרים' שנחשב לקו מוביל של מפלגת מרכז. אפילו ראש הממשלה דן מעל במת הכנסת (ברגישות נפלאה ביום הזיכרון להירצחו של רחבעם זאבי) על חוסר הנחיצות לספח את שועאפת לעיר הבירה.

בכל מקום ואחר ובכל שיחות הסלון, דנים ב"כובד ראש" בסוגיית מזרח ירושלים, מחלקים סמכויות בין משטרת ישראל למשטרה הפלשתינית על הר הבית ומחלקים גבולות מוניציפאליים ללא כל סנטימנטים - בין המנהיג "המתון" אבו מאזן ושותפו ה"לא פופולארי" ראש ממשלת ישראל.

נושא ירושלים הוא אולי הדוגמא הטובה ביותר למשפט ש'אם תחזור על שטות או שקר מספיק פעמים בסוף יאמינו לך'. שחיתתה של הדעה שחצתה מפלגות ודעות פוליטיות

חדש - זגם AVALANCHE

Joseph kauffman ATHLETIC

www.josephkauffman.com

הדגם החדש -

ניתן להשיג בסניפי המשביר לצרכן:

ים: קניון מלחה, קינג ג'ורג'י, פ"ת: קניון הגדול, חיפה: גרנד קניון.

להזמנות 050-7344422 (רב-קווי), 09-7941048

ילדים שלנו

ישוביצי

ערך ושיבץ: זאב פראנק מס' 2

התרשה בסוף 'וירא' (4,5)	פגום	קרקע, ארץ	נבדל, נבחר	שווי, ערך
כיני לביהמ"ק (6,3)	מספרי התנ"ך	מישובי בקעת הירדן	עמק השידים (לך-לך)	שריד בית מקדשנו (5,6)
מישובי גוש עציון (3,2)	מזרח שיש בו טעות		מי ישפל ומי... (ונתנה חוקף)	
ר"ת לשטחי א"י הגדולה			התקיימו בעבר	
משחק קוביות הרכבה			תואר לגברת נכבדה	
			בית לעופות	
מבני ישמעאל (תולדות)		עידוד והפגנת צער לזולת		
ההפך מ"יבשתי"	מישובי דרום הר חברון (4,3)	שניים, צמד	קיבוץ בעמק בית שאן (3,3)	הוריד בחבל
		שמה הקודם של שרה		
"נאחז בסבך בקרניו" (וירא)	מסימיני הניקוד		לשון רבים (ר"ת) יש אומרים (ר"ת)	
		פרשה בתורה		
עיר עברית ביהודה	עברי, יהודי			

את פתרון התשחץ יש לשלוח עד יום ב' י"ז חשון באמצעות דוא"ל: m@myesha.org.il
 באמצעות הפקס' **02-6516662**. נא לציין שם וכתובת הפותר. בין הפותרים יוגרלו פרסים ממוצרי גוש קטיף. הפתרון לתשחץ יתפרסם מיום ג' י"ח חשון באתר www.myesha.org.il
בין הפותרים נכונה זכו הילדים הבאים: שרה כהן מחיפה, הדר ויצמן מראשל"צ, ספיר פרלשטיין משלוחות ושראל מאיר כהן מירושלים. כל הכבוד! הפרסים יישלחו בעוד כשבועיים. שבת שלום!

המסע בעקבות ההתיישבות

סיפור בהמשכים פרק 26

להתעכב פה הרבה, יש דברים בעבר שלא כדאי להתעכב בהם. "אוריאל ראה איך השוטרים מתקדמים לקהל, שהיה מורכב ברובו מבני נוער עם תיקים גדולים. הוא ראה איך הם מנסים לדבר עם השוטרים והחיילים ואיך השוטרים פוצצים דרך בתוך הקהל לכיוון המבנה. "בא, שוב אמר. "אין טעם להישאר פה עכשיו" אוריאל ראה איך מרחוק יושבת אשה צעירה ובוכה. לידה עמד ילד קטן והחזיק בידה. אוריאל עמד מהופנט מול המראה העצוב. "לאן אנחנו הולכים?" הוא שאל. "אנחנו הולכים להמשיך הסיפור של חומש". שוב אמר. "אבל עכשיו אנחנו רואים את הפינוי, את הסוף של הסיפור, לא?" שוב הסתכל עמוק לתוך עיניו של אוריאל והמבט שלו נעשה רציני. "לא, אתה טועה, הסיפור עוד לא נגמר בכלל! בא, אני חייב שתראה את המקום הבא שנלך אליו!" והמערבולת לקחה אותם הלאה לזמן אחר ולא ידוע...

המשך בפרק הבא...

מאירועי הפרקים הקודמים: אוריאל נשאב אל תוך תמונה ישנה שהוא מוצא בבית סבו. מתברר לו שהוא חזר בזמן והוא פוגש בשוב, אדם מסתורי, המספר לו כי הם יוצאים למסע בעקבות ההתיישבות ביהודה, שומרון וחבל עזה. במסעם, המתחיל בכותל המערבי, הם עוברים בישובים שהוקמו בין מלחמת ששת הימים למלחמת יום כיפור. הפעם שוב לוקח את אוריאל לביקור לא שגרתי ביישוב שהסיפור שלו רק מתחיל...
 אוריאל ושוב נחתו על גב גג גבוה שצפה על כל האזור. עוד לפני שאוריאל הספיק להתרגל לאור השמש החזק הוא שמע רעש גדול מקיבו. הוא הסתכל למטה וראה עשרות אנשים מתגודדים סביב הבניין. נשמעו צעקות ושלטים הונפו מכל עבר. אוריאל זיהה מיד את המראה. "שוב, הבאת אותנו לפינוי של חומש?" הוא שאל. "כן, אמר שוב "רצייתי שתראה את הרגעים הקשים" היה נדמה לאוריאל שהקול שלו רעד במקצת. שוב השתעל קלות ואמר: "אבל אנחנו לא הולכים

**התרוממות הנשמה אצל תלמידי-חכמים
לסקירת הכללים של כללי התורה,
ושרשי האמונה והעבודה,**

**שהם מתבארים על פי עסק קבוע ומוסכם
בפנימיותה של תורה בכלל, מוכנת היא
לבא בארץ-ישראל דווקא.**

(הראי"ה קוק זצ"ל, אורות התורה י"ג, ו')

למען

**נזקקי
ישי"ע**

עזרי - קרן הצדקה המאוחדת לישראל
יוצאת במגבית ענק לחיזוק
המוקדים
בישובי
ישי"ע

ארגון עזרי הקים את קרן 502 - למען מוקדי ישי"ע בלבד!
להנצחת זיכרו של מור

הרה"ג אברהם אלקנה שפירא זצוק"ל
אשר עודדנו להמשיך במעשה החסד ובפרט למען
המוקדים בישובי ישי"ע.

המלצת הראשון לציון הרה"ג מרדכי אליהו שליט"א

וידוע אני שנאמנים הם על פיקודם והנותן צדקה דרכם יוכל לשכון
בטח שנתן צדקה הגונה ע"י אנשים הגונים לאנשים יגונים.
מצוה רבה לעזור ולסייע להם בעין יפה וברוח נדיבה.

מרדכי אליהו

הראשון לציון הרב הראשי לישראל לשעבר

כל התורם סכום של 360 שקלים יערכו עבורו רבנים
מקובלים פדיון נפש - וכן יעבירו את שמותיו
לתלמוד תורה בעיר חברון ותפלו
עבורו תנוקות של בית רבן
במקום קבורת אבותיו
הקדושים במערת המכפלה.

**התקשר כבר עכשיו - ועזור לעוד משפחה יהודית
המוסרת את נפשה על יישוב ארץ ישראל!**

1800-39-50-50

לציין עבור קרן מס' 502

אגודה

ת.ד. 16216 ירושלים ת"ו - מ.ח. בנק הדואר 8209909